

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

admitteret: suspicari cœpit, se ab illo odio haberi; ac ita deseri, vt alteri alicui coniungeretur. Ex qua suspicione accessit occultè ad cubiculū, in quo S. Episcopus dormiebat: vt, quid ille ageret, obseruaret: & per rimulam vidit agnum immensi splendoris dormientem iacere in sinu viri dormientis in suo lecto: quæ glorioso aded aspectu obstupefacta, omnem deposuit suspensionem; & intellexit, quàm exactè Deus seruet verbum suum manendi semper cum seruis suis, præcipuè si casti illi sint; conseruans præsentia sua illorum puritatem, & candorem quem ipsi obtulerunt.

§. III.

TERTIVM Sacerdotum ministerium est filios spirituales Deo gignere per ministeria confessionis & prædicationis, & ipsam Ecclesiam gubernare. Ad quod valde necessaria erat perpetua continetia; & omnino carnales nuptias auerfari: quæ non benè conueniunt cum spiritualibus, quarum fructus sunt horum filiorum generatio & educatio, coniungente se anima Sacerdotis eum sponto suo Iesu Christo; cuius virtute conuertunt animas, eisque & Esse & vitam gratiæ communicant: & ob eam causam valde expediebat, eos liberos & expeditos esse à cura vxoris & carnalium filiorum; vt liberè sequi possent agnum quocunque iret; & quocunque ille eos ducere vellet: conculcantes proprias commoditates, vt proximis beneficerent. Quod non possunt bene facere coniugati, cum de quodam legamus, quod inuitatus ad cœnam magnam, quam Deus præparauerat, non solum rogauerit, vt excusatum se haberet, quod alij eius socij fecerant; sed impossibilitatem veniendi adduxit, dicens: *a Vxorem duxi, & ideo non possum venire*: amor enim vxoris ita illum alligauerat, vt nullas ei vires, & facultatem reliquerit sese expediendi, & accedendi ad cœnam. Qui igitur ab his vinculis exsoluere se non poterat, vt iret ad illud conuiuium, ex quo tantum commodum & vtilitatem accepisset: quomodo soluere se potuisset, vt alios vocaret; & vt irent, exstimularet: alienis scilicet curis seipsum onerando, & tanquam proprias accipiendo.

ERAT præterea magni momenti duas has Respublicas, Ecclesiasticam & sæcularem ita diuisas esse, vt quælibet ijs attenderet, quæ ad proprium Statum pertinerent. Sæcularis cum Sacramento matrimonij attenderet nutriendis filijs in esse naturali, quo ipsam Ecclesiam auergerent; Ecclesiastica autem cum Ordinis Sacramento attenderet enutriendis filijs in esse spirituali, vt sint eiusdem Ecclesiæ viua membra. Sæcularem necesse est multis culpis esse implicatam, ob iniurias multas in Regem cœlestem quibus eum ad iram & vindictam prouocat; Ecclesiastica autem in id tantum attendit, vt Sæcularem Deo reconciliet, culpasque eius auferat: quæ illius iræ sunt causa, Propterea enim dixit Dominus per Oseam; *b peccata populi*

* Luc. 4. 20

b Ose. 4. 8.

Ribera ibi.

Epist. 2. refer-
tetur 1. q. 1.
c. Ipsi Sacer-
dotes.Homil. 17 in
Euangelia
Ep. 2. p. Pa-
stor. c. 7.Bernardus
serm. 77. in
Cant.

mei comedent. Quemadmodum enim qui cibum sumit, illum consumit ac dissoluit: ita sacerdotes (ait S. Alexander Papa & Martyr) ratione officij sui consumere ac dissoluere debent peccata populi: ac proinde expedit eos non esse partem eius; sed vitam habere puriorem & excellentiorem, quam illi: alioqui volentes comedere peccata populi, ut ea consumant; comedent potius, ut ait S. Gregorius, detestando alio modo, ut illa in propria viscera traiciant, & fiant eorum participes; & tunc eveniet quod Propheeta addit; *Sicut populus sic Sacerdos*. Sunt enim moribus similes illis; quia multitudo comedunt & bibunt aliorum peccata. Ad remouendas igitur tantae inordinationis occasiones, & causas; attendat populus coniugijs suis, & temporalibus negotijs; Sacerdos autem sit ab utriusque expeditus, ut possit proprijs ministerijs attendere.

CAPVT XI.

QVAM ARCTE TENEANTVR SACERDOTES CASTITATEM EXACTE CUSTODIRE; & QUAM SINT GRAUIA PECCATA EORUM CONTRA ILLAM; & QUALES PENA, NISI LAPSI RESURGANT.

2
a Eccles. 4.
12.Tom. 3.
tract. 1.b Exod. 28.
39.Vatablus
& alij quos
refert. Et se-
quitur Vica-
rus in c. 14.
Apoc. Sa-
tis 2. licet
Ribera lib.
c. 7. non
probat.

PVNICVLVS QVIDEM TRIPLEX, QVI DIFFICILE RUMPITVR, Sacerdotes cum virtute castitatis colligat, præceptum scilicet naturale non fornicandi, quod est omnibus hominibus commune; solenne castitatis votum, in quo conueniunt cum Religiosis; & celsitudo ipsius dignitatis Sacerdotalis, & ministeriorum, quæ illi obeunt: quæ dignitas clamat, exoptans corporis, & animæ mundiciem, sitque illi grauis iniuria, si turpi adeo culpa, & horrendo sacrilegio defædetur. Quilibet horum funiculorum sufficere deberet, ut eo ligata castitas, tuta esset ac secunda: cum igitur omnes tres coniungantur, quis audebit manus suas admouere, ut frangere tenter, conculcando triplicem hanc obligationem? Adeo tamen est debilis & præua nostræ carnis inclinatio & propensio, tantus que astus & rabies Dæmonis, ut facile quilibet funiculus rumpatur, nisi ipiritus noster Dei gratia & auxilio præueniatur, adhibita ex parte nostra summa diligentia, ac vigilantia in custodiendis Regulis ac monitis superius in tractatu de continentia positus: quæ valde proprie respiciunt Sacerdotes, & Ecclesiasticos, ut ibidem fuit dictum. Nec mysterio vacat ad rem nostram, quod Dominus noster iusserit, Sacerdotes antiquos tempore sacrificij *brindere tunicas lineas*, quæ tegerent totum corpus, usque ad pedes: quas aliqui Doctores existimant tali arte fuisse contextas, ut apparerent figuræ mul-